

ANDRÁS+KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

VIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

2011. NYÁR

**„Most mi is bátran
Nyomdokodba lépünk.
Szent Reguláddal,
Kérünk, légy vezérünk.
Építsünk együtt,
Istennek országot
Szent Atya áldott.”**

Részlet a Szent Benedek Himnuszából

„Hazajöttünk, megáldott a Csíksomlyói Szűz Mária”

Nagy lelki élményben volt részünk idén pünkösdkor. Részt vehettünk a székelyudvarhelyiek csíksomlyói zarándoklatán. Nyolc tihanyi fiatal indult útnak, hogy gyalogosan, vagy gépkocsival - a gyalogosokat segítve - megtegye a közel 70 km-es zarándokutat.

Nagy segítséget jelentett, hogy az önkormányzat felajánlotta számunkra kilenc személyes kisbuszát.

>> folytatás a 3. oldalon >>

**„Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, istenem, istenem...
Ma köszönöm, hogy te voltál ott,
Hol éreztem az életemet.**

/Ady Endre/

Nagyon szép ez a vers! (érdemes végig elolvasni!) Arról szól, hogy az életet érezni is lehet és nem csak tenni! Arról szól, hogy a sok élményt, érzést, jót-rosszat, ajándékba kapjuk. Ady Endre élete végén megköszöni mindazt, amit emberként, teremtményként átélhetett, „átérezhetett”. (Nem feltétlenül azt, ami történt vele!) Amikor azon gondolkodtam, miről írhatnék az ANDRÁS+KERESZT nyári számába,

eszembe jutott, hogy ez az évszak mennyi lehetőséget ad arra, hogy az életet érezzük is. A fejlesztőpedagógia egyik ágának (szenzoros integráció irányzata) alaptétele, ha a gyerekek minél többféle ingerhez jutnak, annál jobban fejlődnek. A mai társadalom gyerekei ingerszegény környezetben nőnek fel. Az életkörülményeik „megóvják” őket sokféle ingertől. Autóval utaznak, nem gyalognak hegynek

föl és le, nem érzik a szél fújását, a nap melegét, az eső csepergését. Cipőben nem érzik talpuk alatt a kavicsot, a homokot, a hideget, a meleget... stb. Puha, kényelmes ruhákban járnak – nem érzik bőrükön a szúrást, a víz simogatását, a napsugarak erejét... stb. Nem másznak fára, nem kell hídon egyensúlyozva átmenniük... nem kell megtanulniuk egyensúlyukat megtartani. Nem ehetnek sokféle (édes, savanyú, keserű, sós) ételt, csak amit szeretnek és megszoktak... >> folytatás a 2. oldalon >>

Fogadj el engem, Istenem!

Ünnepélyes fogadalom Tihanyban

Aki szerzetesként szeretne élni, annak egy közösséghez kell tartoznia. Szent Benedek nem alapított rendet. Ő a külön közösségekben élő szerzetesek számára írt Regulát, amely elrendezi a közösségek életét.

Amikor valaki a szerzeteséletre jelentkezik, „ne engedjék meg neki könnyen a belépést, hanem az Apostol szavai szerint 'vizsgáljátok meg a lelkeket, vajon az Istentől vannak-e!' (1 Jn 4,1). (Regula 58. fejezet) Egy ideig jelöltként él a többi szerzetessel, majd novícius lesz. A novíciátus azzal kezdődik, hogy megkapja a szerzetesi ruhát és az új családhoz való tartozás jeleként szerzetesi nevet kap. Egy vagy két évig tart ez a próba-idő, ami alatt megismerkedik a Regulával, a zsoltaórással, a liturgiával, az elmélkedéssel, imádsággal. A próbaidő eltelte után veszi fel az előjáró a közösségbe. Ekkor fogadalmat tesz: állhatatosságot ígér, a szerzetesi életforma gyakorlását és engedelmességet. Három évig tart legalább ez az állapot. Közben tanulmányokat végez: van, aki a papságra készülve teológiát, van, aki nem óhajt pap lenni, de ő is kell, hogy tanuljon. A teológia mellett fontos, hogy minden szerzetesnek legyen valamilyen képesítése, amellyel a közösségben feladatokat tud ellátni.

A három éves egyszerű fogadalmas állapot után következhet a végleges elköteleződés, az örök, ünnepélyes fogadalom. Általában a közösség legfőbb előjárójának jelenlétében történik ez, ünnepélyes liturgia, szentmise keretében. A liturgiában a szentek közben-járását kérve a Mindenszentek litániáját éneklük, majd a testvérek felolvassák a fogadalom szövegét. Ezt a dokumentumot az oltáron aláírja a fogadalmat tevő és az előjáró. Majd háromszor éneklük: „Fogadj el engem, Istenem, szent ígéd szerint, hogy neked éljek; és ne szégyeníts meg engem, mert tebenned bíztam, Uram!”

Az egész szerzetesközösség megismétli ezt a zsoltaórársot háromszor. Ez után következik a szerzetesszentelés imádsága. Majd megkapják a szerzetesi ruhát, a kukullát, amely a teljes jogú szerzetességnek is a jele. A közösség minden tagjával békecsókot váltanak: ez a közösségbe való befogadás testvéri jele. Az ünnepélyes fogadalmas szerzetesnek a közösség ügyeiben szavazati joga van. A közös ügyek intézésében közös a felelősségünk.

>> folytatás a 2. oldalon >>

Fogadj el engem Istenem...

>> folytatás az 1. oldalról >>

Tihanyban – csaknem háromszáz év óta először - augusztus 13-án délután 5 órakor két testvér: Ágoston és Jeromos testvér ünnepélyes fogadalmat tesz. Várszegi Asztrik főapát úr jelenlétében történik ez az életre szóló elhatározás. Kérem az András Kereszt olvasóit, imádkozzanak közösségünkért, hogy erősödjünk, gyarapodjunk, és mindig legyenek fiatalok, akik bátran vállalkoznak erre az életformára, amely az imádságnak és a munkának, az Isten- és emberszolgálatnak az élete.

Richárd atya

„Napsugarak zúgása....”

>> folytatás az 1. oldalról >>

Az emberi agyban minden ingerre keletkezik válasz. Minél több válaszáadásra kényszerítjük az agyat, annál többféle érzékelési pálya aktivizálódik, annál differenciáltabb, bonyolultabb szerkezet alakul ki. A sokféle és bonyolultabb idegpályákkal rendelkező agy több funkciót tud később ellátni.

Ha a gyerek a tévét nézi: egyedül a vizuális, és az auditív idegpályáit használja. Amit lát, nem kell elképzelnie, értelmeznie, megneveznie. Ezek a feladatok pedig magasabb agyi működést feltételeznek. (mintha egyszerűen csak nézünk.) Minden olyan feladat, ami egyszerre több érzékszervünket kapcsolja be bonyolultabb és összerendezettebb agyi működést alakít ki. Ha a gyerek labdát pattogat: összerendezi,

amit a szemével lát (mozgó tárgyat követ) és a keze mozgását. Ha közben számol, vagy mondókázik még a beszédét és a gondolkodását is aktivizálja. Ha mindezt egyszerre, azonos ritmusban teszi, biztosan fejlődik!

Ha hintázik, ugrál, kapaszkodik, lejtőn lecsúszik, fut, kirándul, mozgásával egyszerre rengeteg részképességét használja. Egy időben többféle ingerre, helyzetre reagál. Az iskolai oktatásban való sikeres részvételnek is ez az alapfeltétele: amit hall, és lát értelmezni is tudja, leírni is képes legyen. Összetett agyi funkciókat egy időben aktivizál.

Nyáron azt gondolnánk nem tanul a gyerek. Mert tanulás alatt csak a kognitív képességeket értjük. Mennyi mindent megtanulhat, ha mezítláb kirándul, ha felfárad, vagy épp a vízben, egy matracon himbálózva egyensúlyát megtartja. Amíg játszik, és pihen, felkészül az iskolai munkára. Nagyon értékes ingerekhez, érzésekhez jut.

Ha vesszük a fáradtságot és a bátorságot, együtt fedezhetjük fel a világot! Felőttként is lépegethetünk mezítláb a patakban, építhetünk homokvárat a parton, énekelve kirándulhatunk az erdőben, élvezhetjük a napsugarat a hátunkon, sőt fára is mászhatunk. Nekünk is szükségünk van másféle ingerekre, mint amikkel a munkahelyünkön nap mint nap találkozunk.

Legyünk mi is kis ingerkereső-felfedező a gyerekeinkkel együtt!

Cs.T. Hanna

„A Szentlélek kegyelmével megerősítve”

Nyolcadikosként abba a korba értünk, amikor részesülhettünk a bérmálás szentségében. Maurus atya készített fel minket a bérmálásra. Az órák során sokat beszélgettünk a hitről, a megváltásról, Jézusról, Szentlélekről, keresztény életéről. Igyekezett megértetni velünk, hogy a szentmise egyhangúnak tűnő szertartása mögött milyen mély tartalom rejlik. A vizsgán szerencsésen átestünk, bár apró bakik becsúsztak. Május 22-én Varga Lajos váci segédpüspök atya szolgáltatta ki a bérmálás szentségét. A 8. osztályból elballagtunk. Különböző utakon megyünk tovább, a Szentlélek kegyelmével megerősítve.

Bakos Dorottya

Tanév vége felé

Az utolsó hittanórán arra kértem az óvodásokat, hogy rajzoljanak valamit emlékül nekem. Hasalva, térdelve, ki a nyelvét csücsörítve készítette műalkotását. Csodaszép, színes világ bontakozott ki az apró kezek nyomán. Óra végén elmondták és megmutatták társaiknak, hogy mit rajzoltak. A legtöbb képen templom, sok virág, angyal, napocska, sok szív és széles mosolyú ember sorakozott. Sokan „fogták a kezemet” a rajzokon. Ez nagyon meghatott. Egy kisfiú, akit három éve tanítok, csodaszép nagy templomot rajzolt, sok ablakkal, nagy ajtóval. Piros színt használt. (Ő korábban nem szívesen rajzolt, keveset beszélt.) A képen nem voltak emberek.

- Levikém, hát senki nem jön templomba? – kérdeztem.

- Már mindenki bent van – válaszolt, és huncutul mosolygott.

Úgy éreztem, már csak ezért is érdemes volt hittanórákat tartani. **Boksay Györgyné**

Hittanverseny kiváló eredményekkel

Hittanosaink ez évben is kiemelkedő eredményt értek el a Veszprémi Főegyházmegye kétfordulós versenyén. Több száz gyermek találkozott idén is. Többnyire 2-4 fős csoportokban vetélkedtek. Nagyon komoly, 8-10 oldalas feladatlapokon dolgoztak, csak a Bibliát lehetett használni. Tihany idén a 4. és a 6. osztályból küldött 1-1 csapatot. Az első fordulót 8 településen egyszerre tartották. Innen a 6. osztály csapata maximális pontszámmal (192) jutott tovább. A negyedikesek ugyanebből a feladatlapból dolgoztak, és a nagyon jónak ítéltető 142 ponttal mehettek tovább. A második forduló is gyönyörű eredményt hozott! Az egész egyházmegye úgynevezett „kisfelső” kategóriájában a 6. osztály csapata – Csizmazia Mátyás, Németh György, Péntek Balázs, Varró Bálint – a második helyet szerezte meg. Gellért atya volt a felkészítőjük.

A negyedik osztályosok ugyancsak a kisfelső kategóriában „szépen szerepeltek” – olvashatjuk az emléklapon. Tagjai: Bazsika Eszter, Bölcs Bendegúz, Péntek Anna, Ulrich Marcell. Felkészítőjük Boksay Györgyné.

Nagy erőpróba volt, különösen a 4. osztályosoknak. Ők még nem versenyeztek ilyen komoly megmérettetésen és ugyanazt a feladatmennyiséget kapták, mint az 5-6. osztályos társaik.

Szívből gratulálunk a két csapat minden tagjának! Társaik előtt is példaképként állhatnak!

Boksay Györgyné

„Hazajöttünk, megáldott a Csíksomlyói Szűz Mária!”

>> folytatás az 1. oldalról >>

Csütörtök hajnalban indultunk Tihanyból és estére székelyudvarhelyi vendéglátó barátainknál költöttük el a vacsorát. Másnap reggel kopogó esőre ébredtünk, de ez nem akadályozott minket abban, hogy nekivágjunk az udvarhelyi keresztaljával a 70 km-es útnak. A menetet, a Székelyudvarhely táblát és a keresztet vivők vezették, a zarándokok pedig saját településük zászlója alatt vonultak. A zarándoklat alatt szinte végig ifjúsági énekeket énekeltünk. Bölcs Attila kísérte a csapatot, aki az egy órás pihenőnél forró kakaóval várt minket. Délután változatlanul esett az eső és így értünk el a csűrőkhöz, ahol a zarándokok megszálltak éjszakára. Mi, tihanyiak visszamentünk Székelyudvarhelyre és ott töltöttük az éjszakát. Másnap hajnali ötre a Hármaskereszthez mentünk, hogy a zarándokokkal együtt megtegyük

az út utolsó szakaszát. Dél előtt tíz órakor értünk Csíksomlyóra. Minél közelebb kerültünk a Nyereghez, annál lassabban haladtunk a tömeg miatt. A hegyre felérve a Székelyudvarhely tábla alatt ültünk le. Richárd Atya, Jeromos és Ágoston testvér is velünk együtt vett részt a szentmisén. Megható a világ minden tájáról érkező magyarok sokasága. A verőfényes napsütést hirtelen éjszakadás követte, amely egészen a mise végéig tartott. Az áldás után a zuhogó esőben a kegytemplomba mentünk, hogy imádkozzunk a Csíksomlyói Szűzanyához. Richárd atya mondta az előesti „csángó” misét, amelyre gyönyörű népviseletben érkeztek a csángók. Számomra ez volt a bűcsű legmeghatóbb élménye. Székelyudvarhelyen vettünk részt a vasárnapi pünkösdi szentmisén. A szentmise végén fáradtan, de boldogan énekeltük az ősi székely himnusz sorait: „Hazajöttünk, megáldott a Csíksomlyói Szűz Mária”. Bakos Kinga

Porta Pacis – A Béke Kapuja

Szent Benedek Regulájában olvashatjuk: „A vendégeket úgy fogadják, mint magát Krisztust”

A Tihanyi Apátságot évente több mint százezer turista keresi fel. Régóta megfogalmazódott már a gondolat, hogy egy bencés monostorhoz méltó módon szeretnénk fogadni látogatóinkat. Szeretnénk gondoskodni alapvető szükségleteikről, és ami hasonlóan fontos, szeretnénk nekik elmondani, hogy hová érkeztek. A személyes fogadás fizikai képtelenség részünkről, ezért választottuk a bemutatkozó filmet. Így még a templomba lépés előtt van lehetőség vendégeink megszólítására.

Elmondhatjuk, hogy mi milyenek látjuk Tihanyt, nekünk mit jelent. Megmutathatjuk a szerzetes közösséget, melynek otthona az apátság, és amely Tihanyért és a környékért dolgozik. Mesélhetünk a hely történetéről. Az elkészült épület alkalmas színtere lehet ősztől tavaszig egyházközségünk közösségi életének is. Helyet kaphatnak itt olyan rendezvények, beszélgetések, amik nem kötődnek közvetlenül a templomhoz, de fontosak közösségünk számára. Szeretettel várjuk az egyházközség tagjait, nézzék meg a filmet, ismerkedjenek meg új épületünkkel, örüljenek neki velünk együtt!

Csizmazia Bűcsű

„Mintha angyalok énekelnének....”

-hallom a mise után Húsvét 3. vasárnapján. Ha angyali kar nem is, de egy lelkes kis gyerekkórus formálódik az apátságban harmadik hónapja. Az általános iskolásokból álló kis közösség a vasárnapi 10-es mise előtt tartja énekpróbáit Csizmaziáné Mali Katalin és Horváthné Szilvay Kinga irányításával. A próbákön a hangképzés és egyházi énekek tanulása mellett nem hiányozhatnak a játékos énekek, énekes játékok, népdalok sem. Jókedv és kacagás garantált! Éneküket hallhatták már az Úrnap körmeneten is. Szeretettel várjuk a csatlakozni vágyó gyermekeket a kiskórusba! „Legyen a zene mindenkié!” (Kodály Zoltán) Cs. Mali Katalin

Ministráns tábor 2011.

Nagyon jó volt minden. Sokat játszottunk, sokat beszélgettünk. Izgalmas és érdekes dolgokat tudtunk meg Szent Erzsébetről, Szent Margitról, Szent Istvánról, Szent Imréről és Szent Lászlóról. Kincskeresőztünk is, ami sok kalandba vitt minket. A foglalkozások után mindig fagyiztunk! Az akadályversenyen igaz, hogy csak harmadikak lettünk a Rózsa tüskéi nevű csapattal, de a többiek győzelmének is örültünk! A fárasztó túra után kisvonat hozott haza

bennünket. (Köszönet érte Kántás Vincének – a szerk.) Előadtunk egy színdarabot a kicsiknek „A szeretet virága” címmel, amely Szent Erzsébet életéről szólt. Kirándulni Esztergomba mentünk, ahol megnéztük a Bazilikát és a Keresztény múzeumot. Visegrádon felmentünk a Fellegvárba, a kilátás gyönyörű volt. Pénteken biciklizni indultunk. Az aszófői templomba mentünk

először, ahol Maurus atya tartott misét a tábor résztvevőinek. Nekem nagyon tetszett. Főleg az a része, amikor a kis mécseseket meggyújtottuk és a végén haza lehetett hozni őket! Azután visszabicikliztünk a kövesdi templomromhoz, ahol először szalonnát és kolbászt sütöttünk, majd jól belakmározunk! Következett a számháború, lányok a fiúk ellen. Természetesen a fiúk győztek. Nagy tapsot kapott Hanna azért a sok süteményért, amelyet a nagymamája sütött nekünk az esztergomi kirándulásra és a biciklitúrára. Meg azért is, mert ugyan először játszott számháborút, mégis ő esett ki utoljára a lányok közül! Köszönjük Liphay Hanna! Mire hazatekertünk, nagyon elfáradtunk. Azonnal leöntöttük magunkat vízzel a nagy melegben. Még utoljára fagyiztunk egyet és ezzel véget is ért a ministráns tábor. Remélem, hogy jövőre is ilyen izgalmas és érdekes játékok lesznek. Köszönjük Zsolti bácsinak, aki szervezkedett és minden erejét bele adta.

Csizmazia Boglárka

Programok 2011. III. negyedév**Zarándoklat Andocsra:**

Szeptember 3-4.

Imádság a magyarságért:

Szeptember 10. 15.00

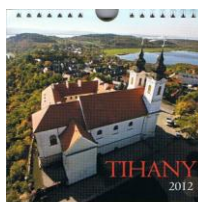
Igehirdető:

D. Szabik Imre

nyug. evangélikus püspök

Tetőtéri esték

Szeptember 16. 18.00

Kovács László
gimnázium igazgató
Magyar a Felvidéken

Megjelent az új, 2012-es asztali naptár a Tihanyi Bencés Apátság kiadásában. A képekkel és idézetekkel gazdagon illusztrált kiadvány megvásárolható az apátság kegytárgy üzletében!

A Tihanyi
Római Katolikus
Egyházközség
időszaki lapja

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztik:
Bartus Sándor
Csizmazia Zsolt
Cs. Török Hanna

Tihanyi Bencés
Apátság

Keresztelések:

2011. febr. 20. Bence és Dóra Csizmazia Attila és Kovács Andrea gyermekei

Házasságkötés

2011. július 16. Sági József és Valaczka Ilona (Horváth Ilona leánya)

Halottaink:

2011. április 21. Tamcsu Erzsébet	Kötél Imre özv.	élt: 87 évet
2011. április 30. Parragi Ferenc	Kapcsáncsi Magdolna férje	élt: 83 évet
2011. május 14. Sahl Mária	Nagy Károly özv.	élt: 85 évet
2011. május 28. Kimmer József	Gebri Anna özv.	élt: 80 évet
2011. június 2. Sörös Károly	Farkas Ilona özv.	élt: 91 évet
2011. június 12. Sörös Balázs		élt: 20 évet

Hangversenyek:

Augusztus 19. 18.00 Kalácsa Koncert

Augusztus 25-ig minden csütörtökön
19.30-kor orgonahangversenySzeptember 1. 19.30 Pitti Katalin operaénekes
jótékonysági koncertje

Szeptember 18. 17.00

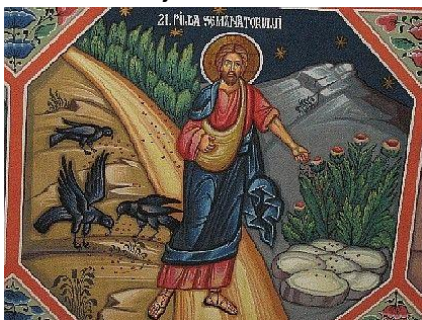
Az ELTE Ének- és Zenekarának koncertje

Jó föld + jó mag = jó termés

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

A valamennyiünk által jól ismert magvető példázata azt bizonyítja, hogy az emberré lett Fiú Isten úgy hirdette az ígét, hogy kiváló ismerője volt az emberi életnek. Jézusnak nem voltak „mennyei illúziói.” Jól tudta, és számításba vette, hogy a mi

életünkben minden magvetésnek, igyekezetnek, legfeljebb 25 százalékos sikere van. Ezért mondja, hogy a magok egy negyede az út szélére esett, egy negyede kősziklára esett, egy negyede a tövisek közé esett. Ezekből nem lett semmi. De egy negyedük jó földbe hullott és gyümölcsöt termett. Pontosan ez, a példázat üzenete 2011 nyarán is. Hogy az egyre istentelenebb világban is van igei gyümölcsstermés. Hogy nem felesleges és nem hiába való semmiféle fáradozás, próbálkozás, magvetés, mert Istennél van áldás, vannak gyümölcsöt termő magok, és vannak gyümölcsöt termő életek. De higgadtan tudomásul kell vennünk azt is, hogy van teljes sikertelenség és kudarc is.

Amikor a mag az út szélére esik, jönnek a madarak és felkapkodják. Milyen sokszor meghiúsulnak, elröppennek a fiatalkori elképzelések. Semmi sem úgy sikerül, mint ahogy korábban elgondoltuk. A gyermek sem olyan lett, mint amilyenek nevelték, az unokának mondott bölcs szó, falra hányt borsó. Sajnos falra hányt borsó gyakran a prédikáció is. Meg nem hallott szó a templomba hívogatás is. De a példázat alapvetően és döntő módon arra a nagy veszélyre figyelmeztet, mikor az igehallgatás eredménye közelít a nullához. Mikor az igehallgató elfelejti az ígét, vagy meg sem hallja azt. Nem akarja meghallani, mert akkor valamit, vagy mindent, másként kellene csinálnia az életében. Az eredménytelen igehallgatás igen veszélyes dolog, hiszen az Úr Jézus ezt mondja erről: *„... eljő az ördög és kikapja az ígét az ő szívükből, hogy ne higgyenek és ne üdvözüljenek.”* A süket fülekkel való igehallgatás eredménye tehát az üdvösség eltékozlása. Ezért életfontosságú dolog az ige gyümölcsseinek a megtermése. Életfontosságú, mert csak a sikeres igehallgatás eredménye lehet az, hogy életünket betöltse a szeretet, a békesség, a hűség, és a mértékletesség.

Aztán ismerjük azt a sikertelenséget is mikor azért elkezdődik valami növekedés, de nem lesz belőle semmi. Kibújik valami a földből, de elszárad, mert kiég, vagy, mert valami nincs rendben a gyökerével. Ezt Jézus a kősziklára esett mag sorsához hasonlítja. Amelyik nem tud gyökeret verni. A gyökérszét megléte, mind egyházi, mind nemzeti vonatkozásban is igen fontos. Minden gyülekezeti tagnak, minden szülőnek, minden nagyszülőnek, minden keresztszülőnek azon kell fáradoznia, hogy a konfirmált fiatalok gyökeret verjenek a gyülekezetben, és megerősödjenek nemzeti identitásukban. Büszkén merjék vallani, hogy ők keresztyén magyar emberek! De az igehallgatóknak a saját gyökereihez is jó visszanyúlni. Érdemes arra gondolni, hogy a régiek értették az ígét és szerették azt. Otthon olvasták a Bibliájukat. Nagyon el kellene gondolkodni azon, hogy hajdanában tele voltak a templomok. El sem tudták másként képzelni a vasárnapjukat templom nélkül, mégis elvégeztek minden munkát. És ami példázatunk szerint a legfontosabb, hogy az ige gyökeret verjen bennünk. Így szól az Úr: *„És a kősziklán valók azok, akik, mikor hallják, örömmel veszik az ígét; de ezeknek nincs gyökerük, akik egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elszakadnak.”* Manapság nem divatos dolog keresztyénnek lenni. Nem jár elismerés azért Európában, ha valaki az ige szerint él. Ha valakiben nem ereszt gyökeret az ige, könnyen kiszakad a hit világából. Könnyen magáévá teszi a „szemet szemért, fogat fogért” elvet, könnyen a jogtalan

haszonszerzés útjára tér, hamar elfelejti az adott szó szentségét, nem Isten országát igyekszik keresni, hanem mást, az Isten dicsőítése helyett a saját maga dicsőségét kutatja.

Mindnyájan tudjuk továbbá a tövisek közé esett mag sorsát is, amit megfojt a tövis. Az igehallgatót a gondok fojtogatják. A megromlott egészségi állapot gondja, a magány gondja, a gyerekek, az unokák jövőjének a gondja. Most legfőbbképpen a témérdek nyári munka gondja. Ehhez járul még hozzá, hogy az ünneptelen félévben vagyunk. Nincs ünnep, ami napokon keresztül emlékeztetne, hogy élő Urunk, Megváltónk van, aki meghalt bűneinkért, feltámadott örök életünkért.

Könnyű elfelejtkezni arról, hogy volt pünkösöd, hogy számíthatunk a Szent Lélek hatalmára. Felejtés és gond fojtogatják az ige virágát. Ezért emlékezzünk most Péter apostol igéjére: „*Minden gondotokat Őreá vessétek, neki gondja van reátok.*”

Gondja van rátok, hiszen van jó föld és van gyümölcsöt termő jó mag is. Van áldás, van eredmény és van siker. Mert

minden évben van aratás, van betakarítás, van szüret. Mert azért sok elképzelés megvalósul sokak életében. Az egyházi életben is van eredmény és reménység. A gyülekezetnek van egy része, mely minden vasárnap kitarulkozik az igei magvetés előtt. Vannak, akik a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják és gyümölcsöt teremnek béketűréssel. Ez az öröndetes tény éppen úgy az igazsághoz, a valósághoz tartozik, mint az elszomorító tapasztalatok. Könyörödjünk Isten Szent Lelkéért, hogy mi mindnyájan ilyenek legyünk. Urunk példázatából feltárult előttünk a valóság: 75 százalék kudarc, 25 százalék eredmény. Két dolgot tehetünk ezen megállapítás után, vagy a 75 százalékra tekintünk csupán és az ószövetségi bölcselkedő rezignáltságával kijelentjük: Minden hiábavalóság, és ezzel magunkévá tesszük korunk ésszel alátámasztott

reménytelenségét. Vagy pontosan ellenkezőleg: örvendezünk azon, hogy az orca verejtékére ítélt földi életünkben van 25 százalék, amiért érdemes igyekezni, fáradozni és tenni. Tekintsük hittel ezt a 25 százalékot az egésznek, és cselekedjünk úgy, hogy a jó földbe hullott jó mag, valóban értékes gyümölcsöket teremjen! Ezek a gondolatok segítsenek minket Isten közelében maradni a gondtalanabb nyári hetekben is, hogy a gondtalanság, gondatlanságba ne csapjon át!

Áldást-békeességet kíván: Császár Attila református lelkész

REFORMÁTUS ISTENTISZTELETEK RENDJE

Július 10-én, 14 órakor

Július 24-én, 14 órakor

Augusztus 7-én, 14 órakor

Augusztus 21-én, 14 órakor

ÚJKENYÉRI ÜNNEPI ISTENTISZTELET - ÚRVACSORAOSZTÁSSAL